

298

KOLM TILLUKEST KUISUKEST

Ploompuu kirjastus
Tallinnas

Kolm kaunist kassi.

Kolm kaunist kassi, kel seljas tuled
ja jalas püksid nii tuli-meed,

sin lähewad, näete, palja jalu
jõe äärde õngitsema kalu.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiiviraamatukogu

76023

Noorherra kärmelt kalu püüab,
kuid preili aina jõoma hüüab.

Sei kõht on täis, siis koju nad
sini karmeste kõik ruttavad.

Seft warsti juba õhtu jõuab
ja ema kodus neid ju nõuab!

Nüüd ufse ees nad seisawad
ja ehmatades näewad,
et omad kindad ilusad
on ära kaotanud nad!

Neid ema waljult fajatab
ja neile farmilt pajatab:
„Nüüd pühkige weel ainult filma,
sest mausroast jääte ilma,
tui tagasi ei lähe te
ja kindaid ei too minule!
Kes läskis kindaid nõnda hoida —
ei mina hooletuid ei toida!”

Ja ühna murelikult nii
kõit kassid läksid tagasi.

Oh seda lõbu — kindad nad
kõit jälle kätte leidiswad!

Suur rõõm neil üle kõige täis,
neil süda oli õnne täis,
nad juba eemalt hüüdsivad:
„Hurraa! nüüd jälle täes nad!”

Nüüd anna, ematene süüa!
Ei meid ja enam tohi süüa —
me kõikid lapsed oleme
ja sinu rõõmuks elame!”

Näed, kuidas meie lapsed
ja wiigad olla püüame,
kui näeme lord päikse kiirt
wõi mõnda hästi raswast hiirt.

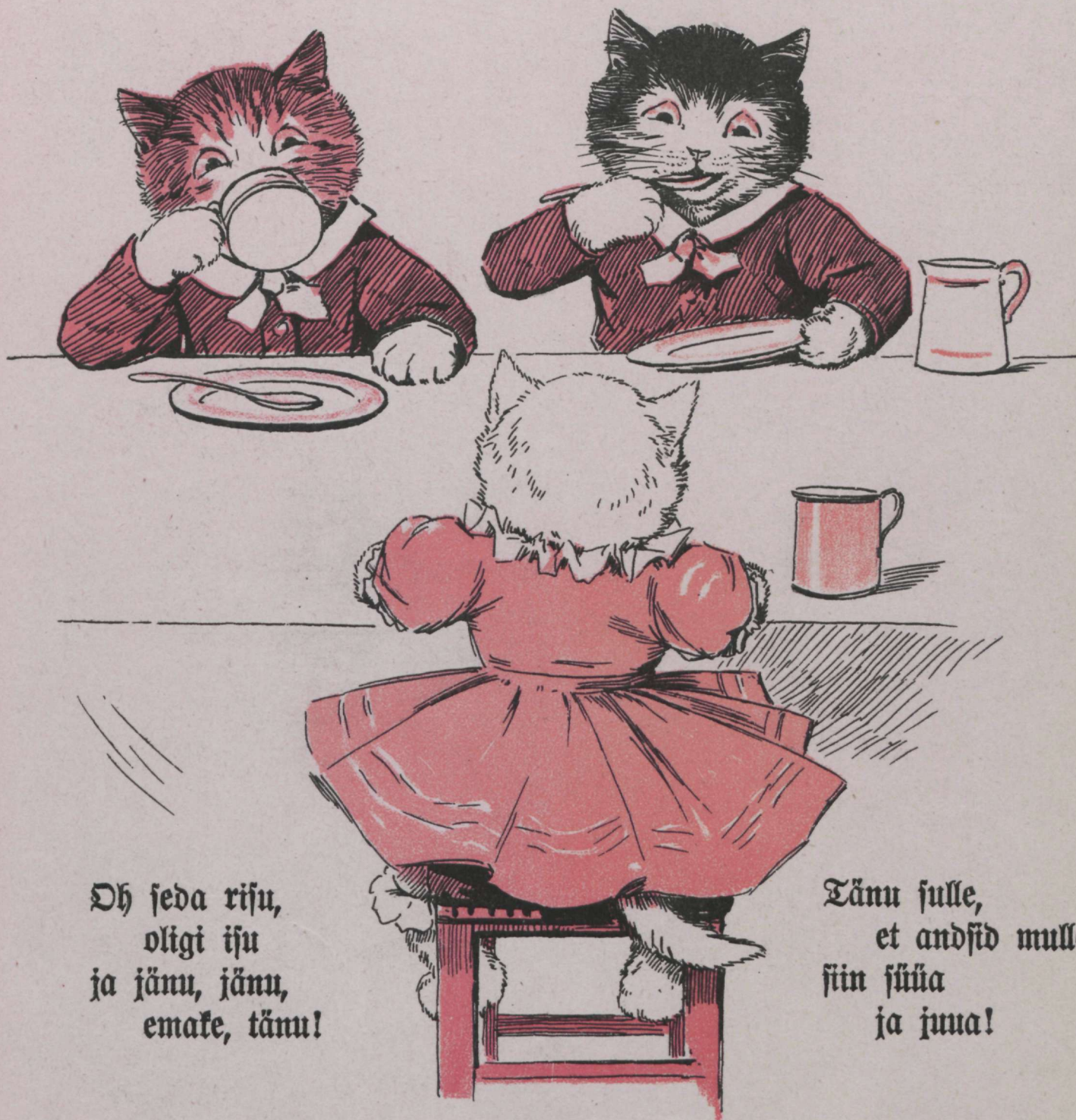
Me käest ei pääse hiirelaps,
ta sinu wõtame kui naps!
Seepärast ole jälle hea
ja ikka seda meeles pea,
et sinu lapsed oleme
ja sinu juurde tuleme!

Kui ema tупpa lastis nad —
kõit laua juurde jookšivad!

Müüd tõuseb koit —
see alles toit,
mis ootab ilul seal
neid laua peal!
See on lõbu idu —
seda põlve ja pidu!

Ja nad sööwad, ja nad sööwad,
ja nad joowad ja lulli lõõwad,
sööwad putru ja joowad piima,
ema tõttab ka liisa wiima . . .

Oh seda risu,
oligi isu
ja jänu, jänu,
emake, tänu!

Tänu sulle,
et andsid mulle
siin süüa
ja juua!

Pärast pole aega juttu westa,
tarwis kindad puhtaks pesta!

Larwis neid triifida la,
et nad walendaks nutena,
fest ema ei falli

finnaft nii halli.

Seda nad

ju teawad!

Kasfi preili töötab hoolega
raua alumise poolega.

Ja siis kiidusõnad lajavad,
kui kindad nad kätte ajavad.

„Küüd aga minge magama!“

Bole midagi teha,
ju käes on eha,
muud kui lõpeta mängi
ja poe — süngi!

Kolm karmist lasti magavad juba
ja waitsetš on jäänud tuba;
ei keegi tee enam tööd —
head ööd!

Trükitud A. Molling
ja co. juures Hännoweris.